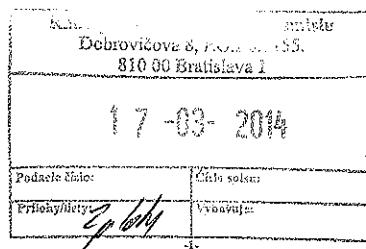

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE
Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava

4S 248/2010-154

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Dobrovičova 8
811 09 Bratislava

Váš list číslo/zo dňa
4519/2010

Naše číslo
4S 248/10

Vybavuje/linka
02/50118220

Bratislava
13.03.2014

Vec: Zaslanie administratívneho spisu

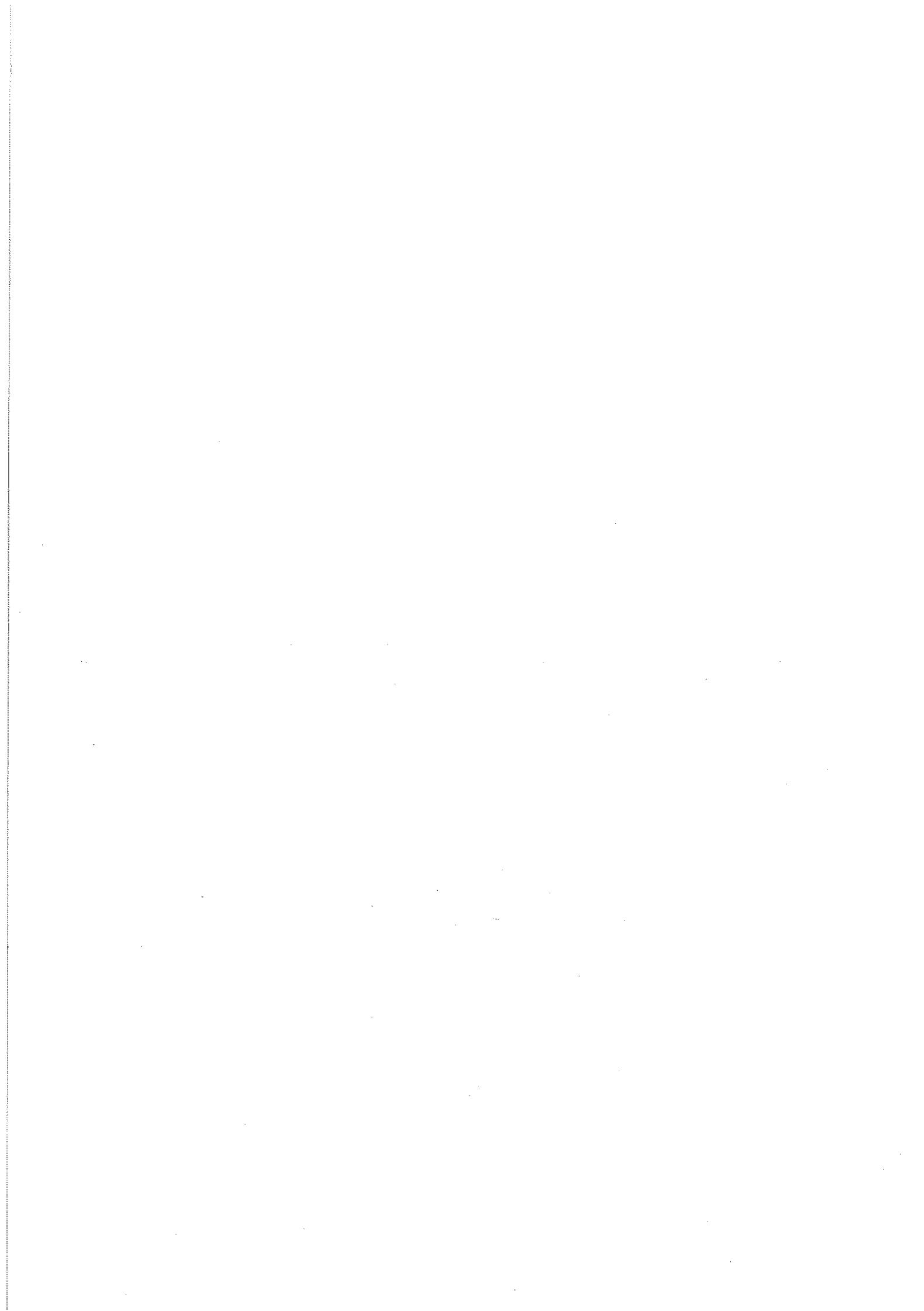
V právnej veci žalobcu: **Rozhlas a televízia Slovenska, Bratislava**, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/34/2010, Vám zasielam administratívny spis týkajúci sa žalobcu.

Zároveň Vám zasielam i rozsudok NSSR sp.zn. 2Sžo 38/2013 s vyznačenou doložkou právoplatnosti.

Krajský súd v Bratislave
Záhradnícka 10
813 66 Bratislava

-21-

Broschová
Viera Broschová
súdna tajomníčka

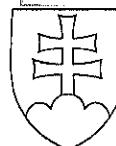

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

2Sžo/38/2013

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Dobrovičova 8, P.O. Box 155,
810 05 Bratislava 3

04 - 03 - 2014	
Pedagogický číslo:	999
Číslo správy:	
E-mail/číslo:	
Výkon:	PO

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE

Daňo: 20 - 02 - 2014

C..... hod..... min..... krát
príloha ..... rubrik

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a súdcov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **Rozhlas a televízia Slovenska**, Mlynská dolina, Bratislava, *právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Procházka & partners, spol. s r.o., Búdkova 4, Bratislava*, proti žalovanej: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/34/2010 zo dňa 8. júna 2010, konajúc o odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/248/2010-107 zo dňa 18. januára 2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/248/2010-141 zo dňa 10. apríla 2013, takto

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa ..... 4.3.2014 .....
a výkonateľnosť dňa ..... / .....
Krajský súd v Bratislave
dňa ..... 13.3.2014 ..... Zdrovej!

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/248/2010-107 zo dňa 18. januára 2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/248/2010-141 zo dňa 10. apríla 2013 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovanej č. RL/34/2010 zo dňa 8. júna 2010, ktorým bola žalobcovi uložená podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) sankcia - upozornenie na porušenia zákona za to, že porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 11. januára 2010 o cca 12.00 hod. odvysielal v programe Rádiožurnál príspevok informujúci o petičnej akcii v Košiciach, ktorú zorganizoval primátor a poslanec mestskej časti Krásne v Košiciach na podporu protestujúcich kamionistov (tretí v poradí), príspevok informujúci o dopadoch zavedenia mýta na obyvateľov, nemocnice, sociálne domovy a pod. (štvrty v poradí), príspevok informujúci o tom, že českí dopravcovia sa snažia obchádzať Slovensko pre problémy pri zavádzaní mýta, pre ktoré uviazli na česko-slovenských hraniciach (piaty v poradí) a príspevok sprostredkujúci názory politológov na kauzu zabudnutej výbušniny u pasažiera v lietadle a na kauzu zavedenia elektronického mýta na Slovensku (ôsmy v poradí), v ktorých došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti. O troskách konania rozhodol krajský súd tak, že zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi zaplatený súdny poplatok vo výške 66 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 471,42 eur.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje opis skutku, ktorým malo prísť k porušeniu právnej povinnosti vysielateľa, keďže žalovaná vo výroku neuviedla, akým konaním žalobcu nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť programu, konkrétnie, že žalobca nezabezpečil a neodvysielal stanovisko druhej názorovej skupiny, resp. dotknutých osôb (tak, ako to žalovaná uviedla v odôvodnení rozhodnutia). Podľa krajského súdu len z výroku rozhodnutia je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky veci rozhodnutej, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakého postihu pre totožný skutok, výrok je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania ako aj pre zaistenie riadneho práva na obhajobu,

len výrok rozhodnutia môže byť vynútitelný správnou exekúciou. Krajský súd sa odvolal na ustálenú súdnu prax ako aj na právne závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutiach sp. zn. 3Sžo 38/2011, 2Sžo 238/2009 a 2Sžo 106/2007.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná včas odvolanie a namietaла nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom, v dôsledku čoho jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pre posúdenie otázky, ako má byť formulovaný výrok, ktorým sa konštatuje porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. je podľa žalovanej potrebné si uvedomiť, aká povinnosť z tohto ustanovenia vyplýva. Naplnením skutkovej podstaty správneho deliktu, definovaného v citovanom ustanovení, nebude odvysielanie konkrétnych informácií, výrokov, alebo častí programu, alebo nejaká iná konkrétna vada, ktorá zakladá rozpor s princípmi objektívnosti a nestrannosti. Skutkom, ktorým dôjde k porušeniu § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. je až odvysielanie programu ako celku. Tento záver vyplýva tak z predmetného ustanovenia, ako aj z logiky veci – objektivitu a nestrannosť programu nemožno hodnotiť izolované na základe jednotlivých výrokov (resp. častí programu), ale v kontexte celého programu, a preto až odvysielanie programu ako celku môže naplniť skutkovú podstavu správneho deliktu podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. Nie je povinnosťou správneho orgánu uviesť vo výroku rozhodnutia dôvody (v predmetnom prípade neposkytnutie priestoru na vyjadrenie druhej strane), pre ktoré dospel k záveru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu. Dôvody, ktoré vedú správny orgán k prijatiu vo výroku uvedeného záveru majú byť uvedené v časti rozhodnutia na to určenej – v odôvodnení.

Podľa žalovanej skutočnosti je vo výroku napadnutého rozhodnutia vymedzený nezameniteľne s iným. Z výroku rozhodnutia je zrejmý: 1. čas spáchania správneho deliktu (11. januára 2010 o cca 12.00 hod.), 2. spôsob spáchania správneho deliktu (odvysielanie príspevku informujúcemu o petičnej akcii v Košiciach, ktorú zorganizoval primátor a poslanec mestskej časti Krásne v Košiciach na podporu protestujúcich kamionistov (tretí príspevok

v poradí), príspevku informujúcom o dopadoch zavedenia mýta na obyvateľov, nemocnice, sociálne domovy a pod. (štvrty v poradí), príspevku informujúcom o tom, že českí dopravcovia sa snažia obchádzať Slovensko pre problémy pri zavádzaní mýta, pre ktoré uviazli na česko-slovenských hraniciach (piaty v poradí) a príspevku, ktorý sprostredkúva názory politológov na kauzu zabudnutej výbušniny u pasažiera v lietadle a na kauzu zavedenia elektronického mýta na Slovensku (ôsmy v poradí) v rámci programu Rádiožurnál), 3. správny delikt - nezabezpečenie objektívnosti a nestrannosti, teda porušenie ustanovenia § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že výroková časť rozhodnutia exaktne popisuje konanie, ktorého sa žalobca dopustil a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu. Takto identifikovaný skutok nie je zameniteľný s iným, pretože v danom čase a dni vysielateľ odvysielal v rámci špecifikovaného programu práve tie príspevky, ktoré sú konkretizované vo výroku napadnutého rozhodnutia, a to uvedením poradia, v ktorom boli v rámci programu Rádiožurnál zaradené a opisom ich obsahu, tak aby bolo zrejmé o ktoré konkrétnie príspevky sa jedná.

Žalovaná považovala za potrebné posúdiť program Rádiožurnál z hľadiska zabezpečenia objektívnosti a nestrannosti ako celok, teda nie jednotlivé vyjadrenia samostatne, ale v kontexte celého programu a informácií, ktoré jeho prostredníctvom boli prezentované. Určenie konkrétnych vyjadrení, ktoré boli jednostranné (pričom správny delikt spočíval v tom, že v programe neodzneli, či už priamo alebo sprostredkovane aj názory dotknutej strany na predmetnú problematiku) priamo vo výroku rozhodnutia by bolo neúplné a nepresné a práve takéto vytrhnutie jednotlivých vyjadrení z kontextu by spôsobovalo neúplnosť výroku.

Skutočnosť, že výrok napadnutého rozhodnutia riadne (t. j. nezameniteľne) identifikoval skutok, ktorým došlo k porušeniu predmetnej povinnosti vyplýva aj z poslednej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 112/2010 a 6Sžo 112/2010. Žalovaná trvá na tom, že výrok napadnutého rozhodnutia riadne (t.j. nezameniteľne) popisuje skutok, ktorým došlo k porušeniu § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., a preto

považuje názor prvostupňového súdu o absencii skutkovej vety vo výroku napadnutého rozhodnutia za nesprávne právne posúdenie veci. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že žalobu vysielateľa voči rozhodnutiu č. RL/34/2010 zamietne.

Podaním zo dňa 14. marca 2013 žalovaná doplnila svoje odvolanie a na podporu svojich tvrdení poukázala na rozsudok najvyššieho súdu č. 6Sžo 19/2012 z 30. januára 2013, ktorý sa týka obsahovo obdobnej veci.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, nakoľko výrok rozhodnutia žalovanej neobsahuje skutkovú vetu, teda neobsahuje podrobny opis skutku spolu s uvedením takých skutočností, aby popísaný skutok zakladal prekážky rei iudicatae a litispendencie a neboli zameniteľný s iným skutkom. Dátumové a časové vymedzenie neohraničuje jednoznačne začiatok ani koniec posudzovaného rozsahu daného programu. Taktiež z výroku rozhodnutia nie sú zrejmé konkrétné výroky, ktoré boli vyhodnotené ako neobjektívne a nie nestranné, resp. ani výroky, ktoré boli predmetom sankčného dohľadu zo strany žalovanej. Bez tejto informácie si žalobca nevie do budúcnosti urobiť z hľadiska predvídateľnosti aplikácie ustanovenia § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. predstavu, ako prispôsobiť svoju vysielaciu činnosť tak, aby učinil rozhodnutiu zadost'. Žalovaná vo výroku rozhodnutia neuviedla konkrétnu programovú službu, na ktorej mal byť predmetný program odvysielaný. Žalobca mal v čase odvysielaania sporného programu celkovo osem programových služieb a z výroku rozhodnutia nie je zrejmé, na ktorej programovej službe mal byť sporný program odvysielaný.

Podľa žalobcu žalovaná nezohľadnila pri rozhodovaní skutočnosť, že v prípade daného porušenia zákona č. 308/2000 Z. z. ide len o čiastkový útok, nie o samostatný skutok. Poukázal pri tom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8Sž 18/2011, podľa ktorého „pri nedostatku špeciálnej úpravy za pokračujúci delikt je potrebné použiť „analogiae legis“, t. j. vychádzať z Trestného zákona. Na základe analógie teda v danom prípade aplikovať pravidla pre ukladanie trestu za pokračujúci delikt zakotvené v Trestnom zákone.“ Žalobca

namietal, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaná ukladala žalobcovi v iných správnych konaniach za porušenie toho istého ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. viacero sankcií namiesto toho, aby sa v jednom správnom konaní zaoberala všetkými čiastkovými útokmi a vyhodnotila daný skutok ako jeden pokračujúci delikt.

Vzhľadom na uvedené dôvody sa žalobca domnieva, že odvolanie žalovanej je nedôvodné, a preto navrhuje napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je rozhodnutie žalovanej č. RL/34/2010 zo dňa 8. júna 2010, ktorým bola žalobcovi uložená podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankcia - upozornenie na porušenia zákona za to, že porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 11. januára 2010 o cca 12.00 hod. odvysielal v programe Rádiožurnál príspevok informujúci o petičnej akcii v Košiciach, ktorú zorganizoval primátor a poslanec mestskej časti Krásne v Košiciach na podporu protestujúcich kamionistov (tretí v poradí), príspevok informujúci o dopadoch zavedenia mýta na obyvateľov, nemocnice, sociálne domovy a pod. (štvrty v poradí), príspevok informujúci o tom, že českí dopravcovia sa snažia obchádzať Slovensko pre problémy pri zavádzaní mýta, pre ktoré uviazli na česko-slovenských hraniciach (piaty v poradí) a príspevok sprostredkujúci názory politológov na kauzu zabudnutej výbušnosti u pasažiera v lietadle a na kauzu zavedenia elektronického mýta na Slovensku (ôsmy v poradí), v ktorých došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že vo výroku absentuje skutková veta, pretože vo vymedzení skutku je uvedené len to, že vysielateľ nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie ako nezrozumiteľné zrušil.

Najvyšší súd sa s týmto záverom krajského súdu nestotožnil a po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím, ako aj s celým administratívnym spisom žalovanej, dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná.

Na konanie podľa zákona č. 308/2000 Z. z. sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. subsidiárne použije zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56 až 68 (ďalej len „správny poriadok“).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradíť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Nakoľko napadnutým rozhodnutím bola žalobcovi uložená sankcia v oblasti verejného práva, je potrebné náležitosti výroku rozhodnutia ustanovené v § 47 ods. 2 správneho poriadku vyklaďať v súvzťažnosti s požiadavkami na výrok rozhodnutia v konaniach

trestného charakteru, keďže správny delikt možno považovať za obdobu previnenia v zmysle trestného práva. Vzhľadom na to, že osobitný zákon (zákon č. 308/2000 Z. z.) ani všeobecný procesný predpis (správny poriadok) neobsahujú špecifické pravidlá a ustanovenia o náležitostiach rozhodnutí o správnych deliktoch, je potrebné v takýchto prípadoch analogicky vychádzať aj z ustanovení predpisov z oblasti trestného práva, resp. práva priestupkového. Zároveň je potrebné podotknúť, že nemožno aplikovať na rozhodovanie o správnych deliktoch výlučne trestnoprávne normy, ale len primerane použiť pravidlá a zásady v nich obsiahnuté, ktorých úprava úplne absentuje v predpisoch správneho práva a ich aplikácia je nevyhnutná v záujme ochrany práv účastníka konania.

Podľa § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upostení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa zákona č. 308/2008 Z. z. vzťahujúceho sa na prejednávanú vec, za subsidiárneho použitia ustanovení správneho poriadku výrok má obsahovať rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Analogickým použitím príslušných ustanovení Trestného zákona, resp. zákona o priestupkoch je na náležitosti výroku rozhodnutia o správnych deliktoch potrebné aplikovať aj pravidlo určitosti a konkretizácie skutku, ktorý musí byť vo výroku identifikovaný uvedením miesta,

času a spôsobu jeho spáchania, tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným.

Po preskúmaní výroku rozhodnutia v zmysle uvedených kritérií dospel najvyšší súd k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné požiadavky na jeho určitosť, a preto z hľadiska splnenia formálnych náležitostí rozhodnutím žalovanej nebolo zasiahnuté do práv žalobcu ako účastníka konania o správnom delikte.

Žalovaná vo výroku uviedla, ktorú zákonnú povinnosť žalobca porušil, uvedením ustanovenia právneho predpisu, ako aj jej právnej kvalifikácie. Skutok, ktorým sa mal žalobca dopustiť porušenia zákona, žalovaná vo výroku rozhodnutia identifikovala tak, že uviedla dátum a čas vysielania programu, názov programu a obsahový popis a poradie odvysielania každého príspevku, ktorý naplnil znaky správneho deliktu.

Z takto znejúceho výroku rozhodnutia je zrejmé, že skutok je v ňom dostatočne konkretizovaný a nemôže dôjsť k jeho zámene s iným skutkom žalobcu. Podrobnejšie dôvody, pre ktoré regulačný orgán videl v odvysielanom programe žalobcu naplnenie znakov skutkovej podstaty správneho deliktu, majú svoje miesto v odôvodnení rozhodnutia, kde ich aj žalovaná uviedla.

Rozhodnutie správneho orgánu pozostáva z troch častí, výroku, odôvodnenia a poučenia. Každá časť má svoj význam pre rozhodnutie ako celok a spravuje sa zákonnými pravidlami na svoj obsah. Záväznou časťou rozhodnutia, pokiaľ ide o právne relevantný zásah do práv a povinností fyzických a právnických osôb, je jeho výrok. Ten musí byť jasný a určitý. V odôvodnení správny orgán podrobne špecifikuje dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu uvedenému vo výroku. Nie je namieste, aby sa výrok a odôvodnenie obsahovo kopírovali, aby dôvody, prečo správny orgán rozhadol tak ako rozhadol, boli uvádzané už vo výroku rozhodnutia. Takýto postup by bol v rozpore so zákonnou úpravou a spôsoboval by neprehľadnosť, a tým skôr aj neurčitosť výroku rozhodnutia.

Pokiaľ ide o identifikáciu skutku vo výroku rozhodnutia, základnou zákonnou požiadavkou je jeho určitosť a nezameniteľnosť s iným skutkom. Ide o všeobecne platné pravidlo, ktoré sa konkretizuje až v procese každého jednotlivého rozhodovania správneho orgánu, a jeho premietnutie do obsahu výroku rozhodnutia záleží od konkrétnych skutkových okolností prípadu, ako aj od druhu protiprávneho konania. V prejednávanom prípade bolo protiprávnym konaním nezabezpečenie objektívnosti a nestrannosti vysielaného programu. Jedná sa o takú kategóriu zákonnej povinnosti, ktorej splnenie možno posúdiť len v rámci programu ako celku, hodnotiac všetky informácie a výroky, ktoré v ňom odzneli, ako aj posúdiac to, čo v programe chýbalo na dosiahnutie jeho vyváženosťi. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno vybrať z uceleného programu, resp. jeho ucelenej časti konkrétnie tvrdenie či informáciu, nakoľko tieto sami osobe nemôžu svedčiť o objektívnosti či nestrannosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nesúhlasi s tvrdením žalobcu, ako aj so záverom krajského súdu, že výrok napadnutého rozhodnutia trpí nezákonosťou pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Z výroku je nepochybné, akými skutkami (ktorými konkrétnymi vysielanými príspevkami v rámci programu Rádiožurnál) sa žalobca dopustil porušenia zákona, a preto výrok napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné požiadavky na jeho určitosť a zrozumiteľnosť, a teda aj na nezameniteľnosť skutku, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uvádzal, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaná ukladala žalobcovi v iných správnych konaniach za porušenie toho istého ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. viacero sankcií namiesto toho, aby sa v jednom správnom konaní zaoberala všetkými čiastkovými útokmi a vyhodnotila daný skutok ako jeden pokračujúci delikt. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobca uvedenú námetku v žalobe zo dňa 27. júla 2010 proti rozhodnutiu žalovanej nepodal a vzniesol ju až vo vyjadrení z 27. decembra 2012, po uplynutí zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1 v spojení s § 249 ods. 2 a § 250h ods. 1 OSP, a preto sa ňou odvolací súd nemohol zaoberať.

Pokiaľ žalobca namietał v žalobe, že žalovaná vec nesprávne právne posúdila v merite veci, najvyšší súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil.

Podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

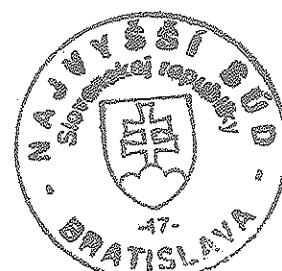
Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalovaná kladie žalobcovi za vinu, že v niektorých príspevkoch odvysielaných v rámci programu Rádiožurnál (presne popísaných vo výroku rozhodnutia) nezabezpečil ich nestrannosť a objektívnosť. Po vypočutí zvukového záznamu relácie ako aj po oboznámení sa s doslovným prepisom príspevkov sa najvyšší súd stotožňuje so záverom žalovanej. Žalobca príspevkoch, za ktoré mu bola uložená sankcia, neodvysielal len vecné a neutrálne informácie, ale tlmočil názory a hodnotiace úsudky (aj keď možno nie svoje vlastné, resp. svojich redaktorov). V treťom, štvrtom a piatom príspevku žalobca v súvislosti s vecným informovaním a aktuálnom dianí odvysielal hodnotiace úsudky, negatívne vo vzťahu k zavádzanému mýtnemu systému, ktoré vlastne mali vysvetliť aktuálne dianie, o ktorom žalobca v príspevkoch informoval (petičná akcia na podporu kamionistov, obchádzanie Slovenska zo strany českých dopravcov). V odvysielaných príspevkoch zazneli len negatívne hodnotenia, a preto tým, že žalobca nedal priestor na vyjadrenie dotknutej strane (mýto bolo zavádzané rozhodnutím vlády, resp. ministerstva dopravy), nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť programu, na čo je zo zákona povinný. Aj v ôsmom príspevku v rámci programu Rádiožurnál odzneli len negatívne stanoviská oslovených politológov. Žalobca samozrejme nemôže nariadiť tretím osobám prezentovať názory, s ktorými nesúhlasia, resp. im nie sú vlastné. Povinnosťou žalobcu však bolo zabezpečiť do relácie aj výpovede politológov, ktorí majú opačný názor, prípadne mohol žalobca osloviť hovorcov dotknutých politikov (nemusel dávať priestor politikom samotným), aby odprezentovali ich pohľad na vec. Najvyšší súd pripomína, že relácia bola pripravená dopredu (nebola to živá diskusia v štúdiu), a preto žalobca vedel, aké názory v rámci tohto príspevku odvysiela.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 v spojení s 250ja ods. 3 veta druhá OSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcoví, ktorí nemal úspech v konaní, ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. februára 2014

JUDr. Elena Kováčová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová